

ת"פ 9941/08/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד ג' ג'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 9941-08-20 מדינת ישראל נ' ג'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד חן עמרני

המאשימה

נגד

ג' ג'

באמצעות ב"כ עוה"ד דימה ברנשטיין

הנאשם

גזר - דין

א. כתב האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982 ופגיעה בפרטיות לפי סעיף 2 (1) לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א - 1981.

בין התאריכים 21.3.20 - 6.4.20 התקשר הנאשם עשרות פעמים ביום לטלפון הנייד של גרושתו, כשרובן של השיחות נחסמו באופן אוטומטי על-ידי הטלפון שלה.

בין השאר, התקשר אליה מספר פעמים וגידף אותה כמתואר בעובדות, וזאת למרות שהיא בקשה ממנו שיחדל מלהתקשר אליה.

בתאריך 6.4.20 לאחר חצות הגיע הנאשם לביתה והשעין על דלת הכניסה של ביתה קרשים, מעקה ובו מסמרים ומרצפת, באופן המקשה את פתיחת הדלת ומסכן את הפותח.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירות ההטרדה והפגיעה בפרטיות אותן ביצע הנאשם הם ההגנה על בטחונה, שלומה ושלווה נפשה של המתלוננת.

נוכח עקרון ההלימה, התכליות המוגנות אחר העבירות אני קובע שמתחם הענישה למתואר בכתב-האישום נע בין מאסר צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי הדין הבאים:

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפ"ש נגד מדינת ישראל** (2/2/11):

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאיים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה (**אירוע בודד**) **בעל עבר פלילי רלוונטי, בין השאר בעבירת איומים כלפי אותה מתלוננת, נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 149/19 **קובי פפאשולי נגד מדינת ישראל** (10.1.19) - עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 **פפאשולי נגד מדינת ישראל** (18/12/18):

נאשם הורשע **בריבוי עבירות של איומים**, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר **באיומים בוטים** בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. עיון בכתב-האישום המתוקן לימדני, כי בשמונה אישומים, ובהם עשרות רבות של מעשי איומים והטרדות, הוגש תסקיר שאינו חיובי, **דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר**, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, **נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.**

ע"פ 3255/14 **ביטון נגד מדינת ישראל** (16/3/15):

הנאשם זוכה מעבירת ההצתה ונדון ביחס לעבירת איומים לחודשיים **מאסר על תנאי.**

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 40105-03-16, **מדינת ישראל נגד אלבליה** (8/5/17):

שתי עבירות איומים, בעל עבר פלילי, 4 ימי מאסר יחד עם **ענישה צופה פני עתיד.**

עפ"ג (מחוזי מרכז) 59211-02-20 **צרויה נגד מדינת ישראל** (10.8.20):

נאשם אשר השמיע איומים חריפים כלפי אמו, גם באוזני שוטרים, שידקור אותה, שיחתוך לה את הידיים, **בעל עבר פלילי, שכולל הרשעה קודמת בתקיפה ואיומים של אמו** שירצח אותה, תסקיר שלילי, ללא אופק שיקומי, נדון ל - 3 **חודשי מאסר ויום.**

ע"פ 28636-10-20 (מחוזי מרכז) **קוזנצוב נגד מדינת ישראל** (10.11.20):

נוכח הסכמת המדינה להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופת מאסרו הוא שוחרר בו במקום. דובר בנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, לאחר שהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל והשמיע משפטי איום, כגון שהוא הולך לדקור את זוגתו. לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, כולל עבירות איומים, תקיפת בן זוג שבגין נדון לעונשי מאסר. הוא לא השתלב בהליך שיקומי, למרות שבית המשפט אפשר לו זאת. בבית-משפט השלום הוא נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בבית-משפט המחוזי הועמד עונשו בהסכמת המאשימה על תקופת מאסרו, שהיה אז מיום 31.5.20 - 10.11.20, כלומר: **חמישה חודשים ועשרה ימים.**

ג. שיקולי ענישה:

העבירות שאותן ביצע הנאשם חמורות.

כתב-האישום מתאר ריבוי מעשי הטרדה, יום יומיים, הכוללים גידופים וקללות שהיו מנת חלקה של גרושתו ושוודאי פגעו בשלוות חייה והכבידו על חייה היום יומיים.

מעשה הנחת הקרשים על דלת ביתה סיכן את שלומה ואפנה בעניין זה אל התמונות (במ/3).

יחד עם זאת, מבלי להקל ראש, אין בפניי כתב-אישום המתאר אלימות פיסית או מאיימת כלפיה והמעשים נעצרו בגבול ההטרדות.

מסתבר, כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות כלפי אותה מתלוננת (במ/1).

בחודש פברואר 2014 הורשע הנאשם בעקבות הודאתו בעבירת איומים שאותה ביצע בשנת 2012, כלפי אותה מתלוננת ונדון לענישה צופה פני עתיד (במ/5).

בחודש יוני 2019 הורשע (במ/2) הנאשם בעקבות הודאתו בעבירת איומים שאותה ביצע בשנת 2017, כלפי אותה

מתלוננת - הוא נדון תחילה, בהסכמה, לענישה בדרך של של"צ, אשר הופקעו בשנת 2020 והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. זהו כתב-אישום שהוגש בשנת 2017 לאחר שהנאשם פגש את רשויות אכיפת החוק ואת בית-המשפט, אך הוא לא נרתע וביצע את העבירות נשוא כתב-האישום העומד לדיון בפניי.

לאמור: זהו נאשם שלא הורתע מהליכים משפטיים שננקטו נגדו, ולפיכך יש לנקוט נגדו עתה בענישה גמולית מרתיעה.

מנגד, הנאשם הורשע בעקבות הודאתו וחסך זמן ציבורי.

הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים, אך ראינו כי גם בפעם הקודמת הביע צער וחרטה (במ/2 עמוד 28 שורות 26 - 29 לפרוטוקול).

הנאשם היה נתון במעצר במסגרת תיק זה מתאריך 6.4.20 - 9.4.20.

שמעתי טענה מסוימת שלפיה לא התאפשר לנאשם לצרף תיק זה לתיקו הקודם (איני מכריע בה).

ד. מסקנה:

זהו נאשם חזרתי, אשר שב ומבצע עבירות כלפי אותה מתלוננת, אינו לומד את לקחו, ולפיכך יש לנקוט כלפיו בענישה מרתיעה. ואולם, מבלי להקל ראש, כתב-האישום אינו מתאר אלימות פיזית, אינו מייחס לנאשם עבירת איומים, ונוכח מתחמי הענישה והפסיקה הנוהגת בתחום, יש לקבוע את עונשו של הנאשם לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות ונמסרה חוות דעת חיובית.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולשם כך יתייצב הנאשם - בתאריך 2.12.21 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז. עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, במעמד הצדדים.